

SENTINȚĂ
în numele Legii

06 aprilie 2022

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător
grefier

Cu participarea:

procurorului

apărătorului, avocatului

mun. Chișinău

Ion Moroza

Marcela Sajin

Irina Catan

Ion Dorogoi

A examinat în ședința de judecată publică în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui :

Șuleac Valeriu *****, născut la *****, IDNP *****,
originar din ***** domiciliat în *****, nesupus militar,
căsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în
câmpul muncii, studii medii, de naționalitate moldovean, fără
dezabilități, anterior judecat, cu antecedente penale stinse:

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei: 22 decembrie 2021 – 06 aprilie 2022.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul a menționat faptul că vina lui Șuleac Valeriu ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal este dovedită pe deplin prin probele prezentate și examinate în cadrul ședințelor de judecată. A fost demonstrat faptul că Șuleac Valeriu ***** a intervenit pe lângă administrația cimitirului Sf. Lazăr prin intermediul unui mijlocitor, pentru a obține un loc preferențial de înhumare a mamei sale Șuleac Valentina, inculpatului fiindu-i comunicată suma de 4 600 lei, pe care o pretinde directorul cimitirului, Iliev Oleg, acesta acceptând suma și condițiile înaintate lui Șuleac Valeriu. De asemenea consideră că poziția apărării potrivit căreia inculpatul considera că felul în care el a acționat și au derulat lucrurile constituie modalitatea legală de obținere a unui loc de înhumare urmează a fi respinsă, ori s-a demonstrat faptul că inculpatul de fapt cunoștea care este procedura legală, dar totuși a intervenit către o rudă a sa pentru a interveni pe lângă administrația cimitirului „Sf. Lazăr”. Se solicită recunoaștea lui Șuleac Valeriu ***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal și a stabili acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis , cu aplicarea unei amenzi în mărime de 3 000 u.c.

Apărătorul inculpatului, avocatul Ion Dorogoi a menționat despre faptul că inculpatul Șuleac Valeriu nu a venit cu inițiativa de a oferi bani pretinsului corupt, dar a venit la sfatul rudei sale , având doar intenția de a-și înmormânta mama. A relatat despre faptul că inculpatul a transmis suma de 4600 lei reieșind din faptul că i sa comunicat că urmează a fi achitată suma respectivă, fără însă a cunoaște costul real al unui loc de înmormântare și în general a procedurii legale de înmormântare a unei persoane, în acea perioadă Șuleac Valeriu fiind pre-ocupat doar de înhumarea mamei sale, dar nu de stabilirea procedurii legale de înmormântare a unei persoane. În momentul în care inculpatului Șuleac Valeriu i s-a comunicat că urmează a achita suma de 4 600 lei pentru procurarea unui loc de înmormântare, acesta nu cunoștea că suma respectivă constituie contra-echivalentul pentru a-l determina pe cineva să acționeze în interesul său, dar credea că anume acesta este prețul unui loc de înmormântare. Anume aceste circumstanțe duc la concluzia că lipsește intenția inculpatului Șuleac Valeriu de a comite infracțiunea imputată. Reieșind din cele menționate, făcând referire la art. 391 alin. (1); 275 pct. 30) din CPP, se atestă temeuri de încetare a procesului penal în privința lui Șuleac Valeriu, pe motiv că suma de 4 600 lei, care

a fost acordată de către acesta pentru un loc de înhumare i-a fost extorcată. Astfel, apărătorul a solicitat încetarea procesului pornit în privința lui Șuleac Valeriu în baza art. 325 alin. (1) Cod penal.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,-
CONSTATĂ :

Potrivit rechizitoriului, Șuleac Valeriu ***** la data de 19.06.2020, în intervalul de timp cuprins între ora 09.40 - 10.15 minute, acționând prin intermediul unui mijlocitor, în urma unei înțelegeri prealabile cu ultimul, acționând cu intenție directă, aflându-se în mun. Chișinău, str. Doina nr. 189, pe teritoriul unde se află biroul de serviciu al directorului adjunct al Filialei nr. 2 “Administrarea cimitirului Sf. Lazăr” a întreprinderii municipale “Combinatul Servicii Funerare”, Iliev Oleg, care deținea calitatea de persoană publică, și care era membru și acționa în numele grupului criminal organizat condus de către Eni Pavel Ion, director al filialei, în scopul omiterii procedurii legale de acordare a locurilor de înhumare și pentru acordarea unui loc de înhumare în sector preferențial, i-a transmis lui Iliev Oleg mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 4600 lei, iar ultimul le-a acceptat și primit, iar ulterior i-a împărțit între membrii grupului criminal organizat, iar ca rezultat i-a acordat autorizația pentru un loc de înhumare pentru defuncta Șuleac Valentina, în sectorul 248 al cimitirului „Sfântul Lazăr”.

Astfel, se consideră că Șuleac Valeriu ***** prin acțiunile sale intenționate, după indicii calificativi ai coruperii active, adică oferirea prin mijlocitor unei persoane publice a bunurilor ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Șuleac Valeriu ***** a declarat că la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află. Vinovăția în cele ce i se incriminează nu o recunoaște. În luna iunie 2020 a decedat mama sa, Șuleac Valentina, drept urmare el a rugat-o pe sora sa Begu Angela să-l ajute cu înmormântarea, iar cea din urmă i-a transmis numărul de telefon a lui Avram Victor. Sora sa i-a comunicat că se va urgenta procedura de înmormântare. Șuleac Valeriu l-a telefonat pe Avram Victor și s-au întâlnit lângă cimitirul Doina din mun. Chișinău. L-a rugat să-l ajute cu locul de înmormântare. Nu a solicitat un loc anume, dar a solicitat doar de a se face totul mai repede. Avram Victor a fost de acord să-l ajute, a intrat în interiorul administrației, după care a ieșit și i-a comunicat suma de 4 600 lei. Atunci a înțeles că acești bani sunt pentru loc și pentru ca să sape groapa. A transmis certificatul de deces, buletinul său și banii. Peste o perioadă de timp Avram Victor iarăși a ieșit și i-a transmis lui Șuleac Valeriu actele. Printre acele acte careva cecuri de încasare a numerarului nu erau, ulterior a ieșit și s-a ocupat de înmormântare. Peste jumătate de an a fost apelat de la Centru Național Anticorupție. Consideră că banii pe care i-a transmis, au fost pentru un loc de înmormântare și pentru a săpa groapa, necunoscând într-adevăr cât costă serviciul respectiv. A presupus că o parte din acești bani pot fi luați de către cineva, dar a crezut că atât costă serviciul. S-a adresat la cimitirul Sfântul Lazăr pentru înhumare din motiv că doar pe acesta îl cunoaște și despre acesta i s-a comunicat și lui. Careva rude sau cunoștințe nu are înmormântate în cimitirul respectiv. La acel moment nu se gândea la prețul comunicat, din motiv că nu l-a ajutat nimeni cu înmormântarea, la acel moment fiind în stare de șoc. A mers singur la cimitir, și din motiv că urma să plece înapoi la muncă peste hotare, a solicitat ca să se accelereze procedura. Nu a comunicat că dorește un anumit loc, martorul Avram Victor i-a arătat locul și atât, nu a mai verificat actele la acel moment. În momentul când a transmis banii a dorit să-i ofere lui Avram Victor o sumă pentru ajutor, dar el a refuzat. A discutat doar cu Avram Victor, cu reprezentanți din administrația cimitirului nu a discutat, ci doar a transmis actele de identitate și banii. Nu i s-a explicat ce locuri mai sunt, nu-l interesa acest subiect.

Fiind audiat în ședința de judecată, martorul Avram Victor Constantin, a comunicat, în luna septembrie anul 2020 a fost telefonat de o cunoscută care l-a rugat să intervină la cimitirul Doina, deoarece o rudă de a ei are probleme cu o înmormântare, și care i-a comunicat că la poarta cimitirului îl va aștepta. S-a apropiat de poarta cimitirului, i-a comunicat în ce haine va fi persoana îmbrăcată, după ce a întâlnit persoana respectivă a întrebat care sunt problemele acesteia. Persoana respectivă era Șuleac Valeriu. Acesta i-a comunicat că dorește ca înmormântarea să aibă loc mai aproape de rude. Ulterior s-a

apropiat cu el de vicedirectorul cimitirului, Ilev Oleg, care a verificat toate actele, după care a comunicat că actele sunt în regulă și trebuia de achitat suma de 4500 lei. L-a întrebat dacă este de acord, după care Șuleac Valeriu i-a transmis actele cu banii, și el la rândul său a transmis actele cu banii lui Oleg Ilev, care a întocmit toate actele, ulterior le-a luat și le-a transmis lui Valeriu Șuleac, care se afla afară, după care a plecat. Taxa oficială a unei înmormântări a fost de 1051 lei, iar pentru rezervare era de 4500 lei. Lui Șuleac Valeriu i-au fost transmise împreună cu autorizația toate actele. Nu au fost careva reproșuri. Declară că a transmis actele integral. Nu ține minte dacă el le-a verificat. După ce s-a oferit locul de înhumare, careva nemulțumiri din partea lui Șuleac Valeriu nu au fost. Persoana l-a apelat ca să se ducă să intervină din motiv că ruda sa nu poate hotărî întrebarea, dar nu a comunicat exact ce anume. Când s-a apropiat de Șuleac Valeriu, acesta i-a comunicat că el dorește să înmormânteze într-un sector anume, dar nu ține minte exact în ce sector. Nu cunoaște dacă rudele acestuia erau înmormântate lângă poartă sau nu. Șuleac Valeriu a comunicat că dorește să fie înmormântarea în sectorul 248, din aceste motive s-a adresat la vice-director. Șuleac Valeriu l-a rugat să intervină către director ca să fie înmormântarea în sectorul 248, sau într-un alt sector, dar nu ține minte exact. Vice-directorul a solicitat suma de 4500 lei. La vice-director a intrat împreună cu Șuleac Valeriu, iar vice-directorul a comunicat că costă 4500 lei, suma nu a fost propusă de Șuleac Valeriu, dar a fost solicitată de către vice-director. Șuleac Valeriu a plătit banii care au fost solicitați. Șuleac Valeriu a transmis banii, vice-directorul nu era prezent la transmiterea banilor. După discuție au ieșit afară, și dacă martorul Avram Victor a venit cu rugămintea, au ieșit afară ca să îl întrebe pe Șuleac Valeriu dacă este de acord de a transmite acești bani. El fiind de acord, acești bani i-a transmis împreună cu actele, iar el la rândul său a intrat singur și a transmis actele cu banii vice-directorului. Șuleac Valeriu l-a așteptat la poartă, iar vice-directorul a întocmit toate actele. El nu a verificat dacă a introdus suma în casă, vice-directorul s-a întors și i-a transmis actele împreună cu bonul. El l-a rândul său a transmis actele lui Șuleac Valeriu și a plecat. Ulterior a ieșit afară împreună cu Șuleac Valeriu pentru ca acesta să pregătească actele și banii. Nu cunoaște care ar fi fost problema dacă acesta ar fi pregătit actele în birou. Ilev Oleg a propus să ieasă afară, ca Șuleac Valeriu să pregătească actele. Până a da actele lui Șuleac nu cunoaște dacă cineva i-a arătat acestuia locul înmormântării. Șuleac Valeriu doar a transmis banii și în schimb au fost transmise actele. Despre faptul unde vor fi introduși banii transmiși de Șuleac la acel moment nu se cunoștea. După ce a transmis actele lui Șuleac Valeriu nu s-a mai întâlnit cu acesta. Despre prețul serviciului de înhumare lui Șuleac Valeriu nu a comunicat.

La baza învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal de către Șuleac Valeriu, procurorul de asemenea a pus și următoarele probe materiale:

- procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații - cercetarea domiciliului/biroul de serviciu al angajatului cimitirului „Sf. Lazăr”, persoană vizată Ilev Oleg, datat cu 24.08.2020;

- foto-copiile actelor ridicate prin ordonanța de ridicare din 13.12.2021,1 și proces verbal de ridicare din 13.12.2021, din cadrul cauzei penale nr. 2020970140, care au fost prezentate responsabililor cimitirului „Sf. Lazăr”, de către Avram Victor în interesele lui Șuleac Valeriu, pentru atribuirea unui loc în cimitir pentru înhumarea defunctei Șuleac Valentina;

- procesul-verbal de examinare a documentelor ridicate din 13.12.2021, din care rezultă că documentele examinate constituie adresarea către Întreprinderea Municipală „Combinatul de Servicii Funerare” privind înmormântarea decedatei Șuleac Valentina, deces înregistrat la data de 17.06.2020, confirmat prin: certificatul de deces *****; chitanța 051783D din 19.06.2020, au fost constatate plăți în favoarea ÎM „Combinatul Servicii Funerare” (filiala Sfântul Lazăr), pentru următoarele servicii: arenda lotului (înhumare) - 1000 lei; autorizația, inclusiv TVA - 50 lei; serviciu xerox, inclusiv TVA - 1 leu, în total - 1051 lei. Astfel, prin examinarea documentelor, s-a stabilit că urmare a adresării și achitării serviciilor menționate, de către IM Combinatul Servicii Funerare a fost eliberată autorizația pentru înhumare 084586 din 19.06.2020 pentru sectorul 248, rândul 6, locul 4 dreapta. Prin examinarea documentelor, raportate la declarații și rezultatele măsurilor speciale de investigație, se constată achitarea sumei de 3549 lei, în afara taxelor oficiale percepute de IM „Combinatul Servicii Funerare”. De asemenea s-a stabilit identitatea persoanelor fizice ce s-au adresat întreprinderii pentru obținerea documentelor

permissive, datele despre identitatea persoanei ce urma a fi înhumată, perioada de timp, locul exact al înhumării, datele de identificare a documentelor primite sau eliberate, cuantumul mijloacelor financiare încasate de facto, atât ca plată pentru servicii prestate de întreprindere, dar și ca remunerare necuvenită sau ca sumă obținută prin escrocherie. Prin datele înscrise în cererile adresate instituției, au fost confirmate atât identitățile persoanelor care s-au prezentat sau în numele cărora au fost depuse cererile, dar și data adresării, numerele de contact, locul de înhumare solicitat, dar și un indiciu important, că sumele înscrise de Iliev Oleg în rubrica de indicație către contabilitate, precum crearea aparenței de legalitate a sumei pretinse și primite. Documentele financiare (copii ale chitanțelor sau bonurilor fiscale), confirmă sumele încasate de facto de către casieria întreprinderii.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Conform prevederilor art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii îi revine de fiecare dată părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Articolul 325 alin. (1) Cod penal, prevede răspundere pentru promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 6 ani.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

În ceea ce privește obiectul material al acestui tip de infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. În calitate de bunuri se pot enumera semnele bănești autentice, adică bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine, dar și valorile de stat mobiliare autentice și alte titluri de valoare autentice.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal este constituită din fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la 325 alin. (1) Cod penal poate avea loc prin realizarea următoarelor trei modalități: 1. promisiunea unei persoane publice sau a unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2. oferirea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă și care nu i se cuvin; 3. darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă și care nu i se cuvin.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă, cu prezența motivelor exprimate prin năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale, sau năzuința acestuia de a-și ajuta persoana apropiată, cu toate acestea nu este exclus nici interesul material urmărit de către făptuitor.

Subiect al infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care în momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Potrivit art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 CP, se consideră componența a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform prevederilor art. 53 alin. (1) pct. 1), 8) CPP, la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării; își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

Potrivit art. 96 alin. (1) CPP, în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Conform prevederilor art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziției art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 113 CP, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între fapta prejudiciabilă săvârșită și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Conform prevederilor art. 384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța reiterează că principiul prezumției nevinovăției se conține în art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art.14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova – Constituția Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi

dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Totodată, instanța reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza “Prince Hans Adam II de Liechtenstein vs Allemagne din 17.01.2001” că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Analizând probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 CPP, în virtutea cărui fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că în ședința de judecată învinuirea adusă inculpatului Șuleac Valeriu ***** nu s-a confirmat.

Art. 325 alin. (1) Cod penal prevede răspundere pentru promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, și se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 6 ani.

Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii îi revine întotdeauna părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Raportând aceste prevederi legale la circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată următoarele:

În rezultatul examinării minuțioase și nemijlocite a probelor care stau la baza învinuirii aduse inculpatului Șuleac Valeriu, se concluzionează că acestea nu indică asupra prezenței elementelor componente de infracțiune de la art. 325 alin. (1) Cod penal, raportate la acțiunile propriu-zise ale inculpatului.

Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură, și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În acest sens instanța de judecată apreciază drept credibile și întemeiate declarațiile date de către inculpatul Șuleac Valeriu, care a relatat că l-a rugat pe Avram Victor să-l ajute cu locul de înmormîntare, ne-solicitând un loc anume. A solicitat doar de a se face totul mai repede. Persoana respectivă a fost de accord să-l ajute, și el a intrat în interior administrației, după care a ieșit și i-a comunicat suma de 4600 lei. Inculpatul a înțeles că acești bani sunt pentru loc și ca să sape groapa. Acesta a transmis certificatul de deces, buletinul său și banii. Peste o perioadă de timp, Avram Victor iarăși a ieșit și i-a transmis actele. Printre acele acte careva cecuri de încasare nu erau, ulterior Șuleac Valeriu a ieșit și s-a ocupat de înmormîntare. Iar peste jumate de an a fost apelat de la Centru Național Anticorupție. Consideră că banii

pe care i-a transmis au fost pentru loc și pentru a săpa groapa, necunoscând cât costă serviciul respectiv. A presupus că o parte din acești bani pot fi luați de către cineva, dar a crezut că atîta costă serviciul .

Totodată, instanța de judecată atrage atenția la declarațiile martorului Avram Victor care a declarat, că s-a apropiat împreună cu inculpatul Șuleac Valeriu, de vice-directorul cimitirului, Iliev Oleg, iar acesta în urma verificării tuturor actelor a comunicat că actele sunt în regulă și trebuia de achitat suma de 4 500 lei. Martorul l-a întrebat pe inculpat dacă este de acord, după care ultimul i-a transmis actele cu banii, martorul la rîndul său a transmis actele cu banii lui Oleg Iliev, care a întocmit toate actele, ulterior Avram Victor le-a luat și le-a transmis lui Valeriu Șuleac, care se afla afară, ulterior a plecat. Taxa oficială a unei înmormântări a fost de 1 051 lei, iar pentru rezervare era de 4500 lei. Lui Șuleac Valeriu i-au fost transmise împreună cu autorizația și toate celelalte acte. Nu au fost careva reproșuri. A transmis actele integral. Nu ține minte dacă Șuleac Valeriu a verificat actele. După ce s-a oferit locul de înhumare, careva nemulțumiri din partea lui Șuleac Valeriu nu au fost. Vice-directorul a solicitat suma de 4500 lei. La vice-director a intrat împreună cu Șuleac Valeriu, iar vice-directorul a comunicat că costă 4500 lei, suma nu a fost propusă de Șuleac Valeriu, dar a fost solicitată de către vice-director. Șuleac Valeriu a plătit banii care au fost solicitați. Șuleac Valeriu a transmis banii, vice-directorul nu era prezent la transmiterea banilor. După discuție au ieșit afară, și dacă Avram Victor a venit cu rugămintea, au ieșit afară ca să îl întrebe pe Șuleac Valeriu dacă este de acord de a transmite acești bani, el fiind de acord, acești bani i-a transmis împreună cu actele, iar el la rîndul său a intrat singur și a transmis actele cu banii vice-directorului. Șuleac Valeriu l-a așteptat la poartă, iar vice-directorul a întocmit toate actele. El nu a verificat dacă a introdus suma în casă, vice-directorul s-a întors și i-a transmis actele împreună cu bonul. El l-a rîndul său a transmis actele lui Șuleac Valeriu și a plecat.

Instanța de judecată reține, că din conținutul declarațiilor inculpatului Șuleac Valeriu, în corelație cu declarațiile martorului Avram Victor, nu rezultă că inculpatul Șuleac Valeriu a întreprins acțiuni care să indice măcar la una din modalitățile normative care constituie latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, și anume: promisiunea, oferirea sau darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, așa cum îi este incriminat acestuia în actul de învinuire.

Analizând fiecare parte constitutivă a laturii obiective a coruperii active, se constată că promisiunea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, urmează de reținut faptul că aceasta se poate realiza verbal, în scris sau în orice alt mod perceptibil pentru a ajunge la cunoștința destinatarului, aceasta poate fi expresă sau implicată ori chiar aluzivă. Chiar dacă foloasele promise pot să nu fie determinate sub aspectul calității și cantității, promisiunea trebuie să fie serioasă și nu vagă sau imposibil de realizat. De asemenea, promisiunea este un act unilateral al corupătorului, de aceea pentru aplicarea răspunderii în conformitate cu art. 325 alin. (1) Cod penal nu contează dacă destinatarul promisiunii o acceptă sau o respinge.

În ceea ce privește oferirea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, se exprimă în etalarea, prezentarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Oferirea trebuie să aibă un caracter precis, să se concretizeze într-o acțiune efectivă, reală și să aibă la bază inițiativa corupătorului. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația. Oferirea poate fi precedată de promisiune, dar într-un asemenea caz, infracțiunea se consumă o dată cu formularea promisiunii. Ca și promisiunea, oferirea este un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) Cod penal, nu contează dacă destinatarul oferiții o acceptă sau o respinge, fiind suficientă realizarea oferiții de către corupător.

Referindu-ne la a treia componentă a laturii obiective a infracțiunii incriminate inculpatului, urmează de menționat că darea constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică. Spre deosebire de promisiune sau oferire, darea implică în mod necesar acțiunea corelativă de primire a foloaselor necuvenite, acțiune săvârșită de către persoana publică.

La caz, reieșind din declarațiile furnizate de către inculpatul Șuleac Valeriu, apreciate în corelație cu declarațiile oferite de către martorul Avram Victor, instanța de judecată nu constată în acțiunile inculpatului Șuleac Valeriu, prezența faptului promisiunii, oferirii sau dării unei persoane publice de bunuri, servicii sau privilegii, pentru a favoriza înmormântarea mamei inculpatului, Șuleac Valentina.

Reieșind din cele declarate, instanța de judecată conchide că inculpatul nu a intervenit pe lângă persoanele responsabile de gestionarea cimitirului „Sf. Lazăr”, în calitatea lor de persoane publice, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcțiilor sale sau contrar acesteia, astfel nefiind întrunită nici una din modalitățile normative ale laturii obiective ale infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) CP.

Din contra, instanța desprinde din acțiunile întreprinse de către Șuleac Valeriu, faptul că acesta nu cunoștea despre procedura înhumării unei persoane, și respectiv tot ce este conex acesteia, mai cu seamă modalitatea plății pentru acordarea unui loc de înhumare, costul oficial al acestor proceduri, dar și nemijlocit persoanele la care urma acesta să se adreseze pentru perfectarea tuturor formalităților în acest sens.

În concluzie, se conchide că inculpatul a beneficiat legal de niște servicii din partea prestatorului, acestuia cuvenindu-i-se aceste servicii, fără a fi necesară periclitarea activității din sfera publică prin intermediul unor acțiuni ilegale din partea lui Șuleac Valeriu, pentru a le obține.

Este de menționat că numai în cazul în care se demonstra contrariul, în sensul participării active, cu intenție directă, a inculpatului la obținerea unor avantaje nepatrimoniale, sau chiar a unor interese materiale, fără ca obținerea acestora să fie posibilă pe altă cale, doar atunci Șuleac Valeriu putea fi recunoscut vonovat de corupere activă, așa cum îi este înaintată învinuirea.

În caz contrar, așa cum se atestă la caz, învinuirea adusă inculpatului Șuleac Valeriu nu sa confirmat.

În această ordine de idei, atestând lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului, și anume latura obiectivă și latura subiectivă, instanța de judecată concluzionează că acțiunilor lui Șuleac Valeriu nu le sunt incidente normele reglementate de legislația penală a Republicii Moldova, ori partea acuzării nu a combătut prin probe concludente și pertinente poziția apărării în acest sens.

Potrivit prevederilor art.101 alin. (3) CPP, nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Șuleac Valeriu ***** este învinuit că prin acțiunile sale intenționate, a comis oferirea prin mijlocitor unei persoane publice a bunurilor ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșind astfel infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Ca o garanție a respectării drepturilor omului, Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede în art.6 § 1 dreptul oricărei persoane la un proces echitabil: ”Orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărâ fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului, pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată strict necesară de către tribunal, atunci când, datorită unor împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. §2 Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată atât timp cât vinovăția sa n-a fost în mod legal stabilită.”

Deci , în cele din urmă, instanța constată că probele prezentate de către acuzatorul de stat, permit să conchidă că acțiunile lui Șuleac Valeriu nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) din Codul penal, deoarece nu a fost demonstrată latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

La caz, probatoriul administrat nu indică asupra intenției inculpatului Șuleac Valeriu de corupere activă, așa cum i se impută acestuia, adică oferirea prin mijlocitor unei persoane publice a bunurilor ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, făcându-se referire la faptul că inculpatul acționând cu intenție directă, în scopul omiterii procedurii legale de acordare a locurilor de înhumare și pentru acordarea unui loc de înhumare în sector preferențial, i-a transmis lui Iliev Oleg mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 4600 lei.

În acest sens instanța de judecată conchide asupra lipsei cu desăvârșire a intenției inculpatului de a săvârși infracțiunea ce i se impută, componentă obligatorie a fi întrunită la constatarea vinovăției lui Șuleac Valeriu, circumstanță care determină cu certitudine instanța de judecată să ateste neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin (1) Cod penal raportate la acțiunile inculpatului.

Conform art. 24 alin. (1) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, funcția acuzării fiind pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În același context, conform art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Dispozițiile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stipulează, printre altele, dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță imparțială, care va hotărâ asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Astfel, instanța de judecată nu a constatat în acțiunile lui Șuleac Valeriu prezența semnelor laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Codul penal.

Din cele relatate, se impune necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare în privința lui Șuleac Valeriu *****, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) CP, din motivul că nu s-a constatat existența laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii, mai cu seamă oferirea prin mijlocitor unei persoane publice a bunurilor ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art.art.325 alin.(1) Cod penal,art. 340, 384, 385, 390 alin.1 pct.3), 392-394 și 396 CPP, instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

Se achită Șuleac Valeriu *****, născut la *****, IDNP *****, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și anume latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

Măsura preventivă, liberarea provizorie sub control judiciar, aplicată în privința lui Șuleac Valeriu prin încheierea din 04 ianuarie 2022, se consideră încetată de drept la data de 05 martie 2022.

Se restituie lui Șuleac Valeriu pașaportul predat instanței la data de 04 ianuarie 2022.

Sentință cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul
Copia corespunde originalului
Judecător

semnătura

Ion Morozan

Ion Morozan